

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17Cb/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321201970
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8321201970.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v spore žalobcu: G. Q. D., D..O..M., D. D. G. XX, XXX XX J., IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovaným: 1. K. Q., D..O..M., D. D. P. XXXX/XX, XXX XX Y., IČO: 47 425 253, 2. W.. C. G., L.. XX.XX.XXXX, J. P. XXXX/XX, XXX XX Y., obaja žalovaní právne zastúpení: JUDr. Dušan Remeta, advokát, Masarykova 2, 080 01 Prešov, IČO: 42 039 720, v konaní o zaplatenie 2 029,29 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie 2 031,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1 a 2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2 029,29 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,1 % denne zo sumy 126,27 eur od 30.04.2016 do 09.5.2016, zo sumy 126,27 eur od 30.09.2016 do 03.10.2016, zo sumy 126,27 eur od 30.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 126,27 eur od 30.11.2016 do 27.12.2016, zo sumy 126,27 eur od 30.12.2016 do 27.01.2017, zo sumy 126,27 eur od 30.01.2017 do 01.03.2017, zo sumy 126,27 eur od 01.03.2017 do 17.03.2017, zo sumy 126,27 eur od 30.03.2017 do 27.04.2017, zo sumy 126,27 eur 30.4.2017 do 20.11.2017, zo sumy 126,27 eur od 30.05.2017 do 20.11.2017, zo sumy 126,27 eur od 30.06.2017 do 20.11.2017, zo sumy 505,08 eur od 20.07.2017 do 20.11.2017, zo sumy 126,27 eur od 20.07.2017 do 18.12.2017, zo sumy 126,27 eur od 20.07.2017 do 25.01.2018, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 28.05.2018, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 26.06.2018, zo sumy 40,00 eur od 20.07.2017 do 27.09.2018, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 26.10.2018, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 22.11.2018, zo sumy 80,00 eur od 20.07.2017 do 27.12.2018, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 25.01.2019, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 01.03.2019, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 26.03.2019, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 26.04.2019, zo sumy 10,00 eur od 20.07.2017 do 28.06.2019, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 29.07.2019, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 28.08.2019, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 27.09.2019, zo sumy 30,00 eur od 20.07.2017 do 29.10.2019, zo sumy 40,00 eur od 20.07.2017 do 26.11.2019, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 23.12.2019, zo sumy 20,00 eur od 20.07.2017 do 24.01.2020, zo sumy 60,-eur od 20.07.2017 do 26.02.2020, zo sumy 80,00 eur od 20.07.2017 do 24.03.2020, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 24.04.2020, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 19.05.2020, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 26.06.2020, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 27.07.2020, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 28.08.2020, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 18.09.2020, zo sumy 70,00 eur od 20.07.2017 do 28.10.2020, zo sumy 50,00 eur od 20.07.2017 do 01.12.2020, zo sumy 2 029,29 eur od 20.07.2017 do zaplatenia tak, že od dňa nasledujúceho po dni v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 6 060,96 eur je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 2 029,29 eur vo výške 9 % ročne až do zaplatenia a to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vzájomnú žalobu žalovaného v 1/ rade o zaplatenie sumy 2031,67 eur z a m i e t a.

III. Žalobcovi vo vzťahu k žalovaným v 1/ a v 2/ rade zaviazaných spoločne a nerozdielne priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 1/ a v 2/ rade zviazaných spoločne a nerozdielne p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa XX.XX.XXXX domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 2 029,29 eur s príslušenstvom, a tiež nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so žalovaným 1/ a žalovaným 2/ zmluvu o úvere č. XXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému 1/ ako dlžníkovi úver vo výške 2 000,- eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaní zviazali splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 126,27 eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný 2/ pristúpil v súlade s ustanovením § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení k peňažným záväzkom dlžníka zo zmluvy spočívajúcich v úhrade úveru, príslušenstva úveru, zmluvných pokút a ďalších prípadných peňažných záväzkov, ktoré vyplývajú zo zmluvy. Keďže sa žalovaní dostali do omeškania s úhradou splátok úveru, listom zo dňa XX.XX.XXXX žalobca oznámil žalovanému 1/, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 13, 14, 15. Súčasne mu oznámil, že dňa XX.XX.XXXX sa v dôsledku nesplácania splátok stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovaní neuhradili v danom čase dlhované splátky, preto sa k uvedenému dňu XX.XX.XXXX všetky splátky podľa zmluvy stali splatnými. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 10, ods. 10.4 zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky podľa aktuálneho splátkového kalendára o viac ako 75 kalendárnych dní má veriteľ právo požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré by sa mali stať splatnými aj v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení o uplatnení tohto práva. Celková suma dlhu žalovaných predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 2 029,29 eur (ku dňu podania žaloby bola zaplatená suma 4 031,67 eur). Žalobca si podanou žalobou uplatňuje aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne v súlade s ustanovením článku 10. bod 10.1 a 10.2 zmluvy. Žalobca opakovane vyzýval žalovaných na splnenie povinností, a to formou sms správ, resp. pri telefonickom prípadne osobnom kontakte, avšak neúspešne.

3. Platobným rozkazom sp. zn. XXCb/XX/XXXX-28 zo dňa XX.XX.XXXX tunajší súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu 2 029,29 eur spolu s príslušenstvom v zmysle podanej žaloby.

4. Žalovaní 1/ a 2/ podali spoločne proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom uviedli, že nie je sporné, že žalovaný 1/ ako dlžník a žalovaný 2/ ako spoludlžník uzatvorili dňa XX.XX.XXXX so žalobcom zmluvu o úvere č. XXXXXX-XXXX, na základe ktorej boli dlžníkovi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2 000,- eur. Tieto prostriedky potreboval dlžník na prevádzkové náklady - úhradu zábezpeky a prvého nájmu vo vhodných priestoroch, kde si následne zriadil prevádzku a chcel vykonávať podnikateľskú činnosť. Keďže žalovaný 1/ bol začínajúca obchodná spoločnosť a banky mu neboli ochotné poskytnúť úver, nemal inú možnosť, preto sa v takejto tiesni obrátil na žalobcu ako nebankový subjekt a v podstate bol donútený prijať ním určené extrémne nevýhodné zmluvné podmienky. V zmysle bodu 2.1 zmluvy mal dlžník žalobcovi zaplatiť v 48 mesačných splátkach po 126,27 eur mesačne spolu sumu 6 060,96 eur, čo je 203 % navýšenie, teda zmluvný úrok je vo výške neprimeraných 50,75 % ročne. Dlžník mal ďalej okrem splátok úveru platiť aj zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru vo výške 84,60 eur, čo predstavovalo ďalšie 203 % navýšenie, teda v súhrne mala byť celková odplata za poskytnutie úveru vo výške 101,50 % ročne. Zároveň bola v bode 10.1 zmluvy dojednaná v prípade omeškania dlžníka (teda nie žalovanej 2/ ako spoludlžníka) aj zmluvná pokuta vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania, čo predstavuje zmluvnú pokutu vo výške 36,50 % ročne.

5. Podľa žalovaných je žaloba nešpecifická, nakoľko sa v nej neuvádza, akým právnym režimom sa má spravovať zmluvný vzťah medzi stranami sporu a uplatnené nároky. Žalovaní poukazujú na list PZ žalobcu - pokus o zmier zo dňa XX.XX.XXXX, kde PZ poukazuje na ustanovenia § 565 a 53 ods. 9

OZ v súvislosti s vyhlásením okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania dlžníka, teda potvrdzuje potrebu aplikácie aj ustanovení OZ (vzhľadom na postavenie žalovanej 2/). Žalovaní zároveň poukázali na judikatúru týkajúcu sa dobrých mravov. Hoci judikatúra väčšinou pojednáva o maximálnych úrokoch, treba ju aplikovať na celkovú sumu zisku na strane veriteľa bez ohľadu na jeho formálne pomenovanie (zisk, navýšenie, poplatok za to či ono), pretože úrok je iba obvyklým, percentuálnym vyjadrením zisku veriteľa. V súčasnosti sa však často, zrejme z dôvodu snahy vyhnúť sa aplikácii judikatúry v oblasti úžery vyjadrenej v úrokoch, v úverových zmluvách nachádzajú rôzne druhy osobitných poplatkov, či navýšenie istiny a podobne, ktoré v konečnom dôsledku nemožno pomenovať inak ako odmenu, či zisk. Neprimerane vysokou odplacnou v rámci záväzku na poskytnutie peňažných prostriedkov je najmä odplata, ktorá neprimerane prevyšuje odplaty poskytované bankami pri obdobných záväzkoch, a to aj bez ohľadu na situáciu a stav, v akom dlžník uzatváral zmluvu. Obdobne možno definovať, že neprimerane vysokou zmluvnou pokutou v rámci záväzku na poskytnutie peňažných prostriedkov je najmä zmluvná pokuta, ktorá neprimerane prevyšuje zmluvné pokuty požadované bankami pri obdobných záväzkoch.

6. Bez ohľadu na povahu tiesne, a teda aj využitie finančnej tiesne dlžníka v spojení s neprimeranou hodnotou protiplnenia (cena úveru 101,50 % ročne) ide o konanie v rozpore s dobrými mravmi a na finančnom trhu pri požiadavke odbornej starostlivosti je takáto úverová politika neakceptovateľná. Pre porovnanie, nemecká judikatúra stabilizovala závery o úplnej neplatnosti úveru, ak boli dohodnuté úroky vyššie ako 12% nad priemer na trhu. V rozsudku KS v Prešove sp. zn. XCo X/XXXX bol prijatý záver o neplatnosti úveru, ak úroky prevýšili priemer úrokových sadzieb bánk o viac ako 100 %. Žalovaní zistili na základe prieskumu v bankách ohľadne úrokových sadzieb bezúčelových a kontokorentných úverov pre malých podnikateľov za 1. kvartál 2016, pričom boli vybraté tie najvyššie sadzby, kde mal klient najhorší rating, tieto údaje: Unicredit bank 11%, Poštová banka 17,90 %, SLSP 18 %, ČSOB 10,90 %, OTP 13,90 %, teda v priemere 16,50 % ročne, pričom dvojnásobok predstavuje sadzbu 33 % ročne. Na základe uvedeného je zrejmé, že úroky a odmena žalobcu dohodnutá v zmluve (101,50 % ročne) predstavuje extrémnu až úžernú odplatu za úver, a práve toto zakladá dôvod absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy bez ďalšieho. V dôsledku neplatnosti úverovej zmluvy ako celku si strany vrátia plnenia, teda žalobca má nárok len na vrátenie reálne poskytnutej istiny vo výške 2 000,- eur.

7. Žalovaní ďalej vo svojom odpore uviedli, že ako aj žalobca potvrdil, žalovaná žalobcovi doposiaľ titulom splátok úveru uhradila spolu sumu vo výške 4 031,67 eur, pričom nárok z neplatnej zmluvy mal len vo výške 2 000,- eur. Zvyšok uhradenej sumy vo výške 2 031,67 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie. Z tohto dôvodu si žalovaný 1/ zároveň podľa § 147 vzájomnou žalobou uplatňuje voči žalobcovi nárok na vrátenie tejto sumy s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa doručenia tohto podania žalobcovi.

8. Žalovaní tiež poukázali na neprimeranosť dojednania o zmluvnej pokute, jej výšky a tým na neplatnosť takého dojednania, teda na neopodstatnenosť nároku žalobcu na uplatnenú zmluvnú pokutu. Žalobca nepredložil žiadne doklady o doručení listu zo dňa XX.XX.XXXX žalovanému 1/, ktorý sa týkal len výzvy na úhradu ročných splátok vo výške 378,81 eur, a tiež o doručovaní o pokusu o zmier zo dňa XX.XX.XXXX. Pre úplnosť žalovaná 2/, ktorá je jediným konateľom a spoločníkom žalovaného 1/ uviedla, že v XX/XXXX utrpela vážny úraz, následne v roku 2018 mala dopravnú nehodu, v dôsledku čoho mala obmedzenú možnosť vykonávať podnikateľskú činnosť, avšak aj napriek tomu splátky splácala, pričom neskôr splácala už len podľa jej finančných možností. Žalobca nevyhovel jej žiadosti o odklad splátok ani jej dostatočne nešpecifikoval, na aké účely boli úhrady započítané, ani jej neodpustil úroky z omeškania. Z opatrnosti žalovaní vzniesli aj námietku premlčania, keďže aj samotný žalobca poukazoval v rámci úverového vzťahu a korešpondencie na ustanovenia Občianskeho zákonníka, ž čoho plyní, že aj on sám vníma, že zmluvný vzťah sa spravoval občianskoprávnym režimom, teda žalobca nepodal žalobu vo všeobecnej trojročnej lehote. Na základe uvedeného žalovaní žiadali, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, vyhovel vzájomnej žalobe žalovaného 1/ a priznal im nárok na náhradu trov konania.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaných, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa XX.XX.XXXX uviedol, že nie je sporné, že právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere je obchodnoprávnym, keďže žalovaní v podanom odpore zhodne potvrdili skutočnosť, že úver bol žalovaným 1/ čerpaný a použitý na podnikateľskú činnosť, a preto sa na tento vzťah aplikujú prednostne ustanovenia Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaných, že v súhrne mala byť celková odplata za poskytnutie úveru vo výške 101,50 % ročne, tak toto tvrdenie žalovaných je skutkovo

nepodložené, nemá oporu v žiadnej listine a je v rozpore so zmluvou o úvere. Keďže suma 126,27 eur (výška každej mesačnej splátky) je splátkou úveru a úrokov za úver, a súčasne zmluvná odmena predstavuje úroky, potom tvrdenie o platení úrokov a nad rámec toho aj nejakej zmluvnej odmeny sú neopodstatnené a nemajú oporu v žiadnom dôkaze. Žalobca tiež popiera tvrdenie žalovaných o úroku a o jeho výške, ktoré žalovaní uvádzajú bez toho, aby ozrejmili spôsob výpočtu úrokov 50,75 %. Vo vyjadrení žalobca poukázal na štandardný vzorec výpočtu úrokovej sadzby, aplikovaný na pomery a údaje vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere, ktorý vo vyjadrení aj uviedol. Jednoduchou matematickou úpravou sa tak následne odvodí výsledok (hodnota úrokovej sadzby) $p = 31,94 \% (p.a.)$. Hodnota úroku je primeraná povahe úveru, ktorý je úverom bez zabezpečenia vecným zabezpečením a zohľadňuje mieru rizika nesplácania. Ide o hodnotu, ktorá je predmetom dohody, a ktorá bola žalovaným známa od počiatku. Argumentácia ustanovením § 265 Obchodného zákonníka je nesprávnou, pretože uvedené ustanovenie sa týka len spôsobu výkonu práv zo zmluvného vzťahu, nie však obsahu zmluvného vzťahu a/alebo jednotlivých práv. Tvrdenie o neplatnosti zmluvy o úvere v časti zmluvnej odmeny (t. j. úroku) je súčasne v rozpore s § 502 obchodného zákonníka.

10. Žalobca ďalej poukazuje, že v čase uzavretia úverovej zmluvy banky mohli poskytovať dokonca aj v rámci spotrebiteľských vzťahov úvery za úroky vyššie, ako je úrok v prípade úveru poskytnutého žalovanému. Na túto skutočnosť poukazuje žalobca z dôvodu, že oblasť spotrebiteľských právnych vzťahov bola v roku 2016 prísne regulovaná, pokiaľ ide o otázku výšky úrokov. Zohľadnenie tejto skutočnosti v tomto spore, v ktorom síce ide o obchodnoprávny vzťah, je potrebné vnímať v tom, že ak je pre regulovanú spotrebiteľskú oblasť určená ako maximálne prípustná hodnota úroku taká hodnota, ktorá preyšuje aj úrokovú sadzbu vyplývajúcu z úverovej zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami, potom bude neakceptovateľné, aby v oblasti bez výslovnej regulácie a všeobecne sa vyznačujúcou minimalizáciou zásahov do zmluvnej slobody a voľnosti boli za neprimerané a neprípustné považované úroky v nižšej hodnote. Úverová zmluva bola uzavretá XX.XX.XXXX. V zmysle označených pravidiel ale maximálna hodnota úroku pri spotrebiteľskej zmluve k tomuto dňu mohla byť až 43,04 % ročne (2x21,57 %), čo je viac, ako je úrok v prípade úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/. Žalovanými predložené údaje sú preto nepoužiteľné a tvrdenia žalovaných sú nielen po právnej stránke nedôvodné.

11. K ďalším tvrdeniam žalovaných žalobca uviedol, že ani zmluvy obsahujúce vzájomne neekvivalentné zmluvné protiplnenia nie sú ako také v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. V rozpore so zásadami poctivého obchodného styku nie je dojednanie neprimerane vysokej či nízkej odplaty za zmluvné plnenie. Námietka premlčania je podľa žalobcu nedôvodná, pretože právny vzťah zo zmluvy o úvere sa riadi obchodnoprávnym režimom, čo je zrejme aj z obsahu predložených listín, ktorých obsah potvrdili aj žalovaní v podanom odpore. K zosplatneniu záväzkov došlo dňa XX.XX.XXXX, pričom žaloba bola na súde podaná pred uplynutím 4-ročnej premlčacej doby. Navyše, zo strany žalovaných došlo k uznaniu dlhu v zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka. Uznanie záväzku vyplýva z reálneho a vedomého prejavu vôle žalovaného, a takýto výklad jeho konania zodpovedá zásade objektívneho výkladového horizontu porovnateľného adresáta prejavu vôle. Žalovaní aj po zosplatnení dlhu postupne uhradili čiastkové platby (zohľadnené v žalobe) spolu v sume 2 642,70 eur. Posledná úhrada bola vykonaná XX.XX.XXXX vo výške 50,-eur. Preto žalobou uplatnené právo premlčané nie je. K uplatnenému nároku na zmluvnú pokutu a jej primeranosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení sp. zn. 3Obdo/11/2019, bod 49 odôvodnenia publikovanom v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R 43/2019 uviedol aj nasledovné cit.: „Za neprimerane vysokú nebola vyhodnotená zmluvná pokuta vo výške 1 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania (2Cdo, 2Obdo/39/2010), resp. zmluvná pokuta vo výške 0,67 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (33Odo/61/2005) a ani zmluvná pokuta vo výške 0,23 % denne (33Odo/1779/2006).“ V prejednávanej veci je zmluvná pokuta v oveľa nižšej výške, ako v označených prípadoch. Navyše, nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká až porušením zmluvnej povinnosti, nie samotným uzavretím zmluvy o úvere.

12. Napokon žalobca uviedol, že viackrát komunikoval so žalovanými, ktorí opakovane deklarovali úhradu aspoň časti dlhu. O skutočnostiach spojených so zdravotnými problémami žalovanej 2/ žalobca nemal vedomosť a ani neevduje žiadosť o zmenu splácania z uvedeného dôvodu. Rozsah záväzkov žalovaného 2 vyplýva z článku 4.1. Zmluvy o úvere : „Spoludlžník č. 1 a Spoludlžník č. 2 týmto pristupujú na základe § 533 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka k peňažnému záväzku Dlžníka spočívajúcim v úhrade úveru, príslušenstva úveru, prípadne uplatňovaných zmluvných pokút a ďalších

prípadných peňažných záväzkov, ktoré vyplynú/vzniknú z tejto Zmluvy a jej prípadných dodatkov.“ Z tohto dôvodu považuje žalobca tvrdenie žalovaného 2/ ohľadne jeho záväzku uhradiť zmluvnú pokutu za nedôvodnú. Na základe uvedeného považuje žalobca odpor žalovaného ako aj jeho vzájomnú žalobu v plnom rozsahu za nedôvodné.

13. Žalovaní vo svojom spoločnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa XX.XX.XXXX uviedli, že žalovaná 2/ uzavrela úverovú zmluvu so žalobcom v pozícii spoludlžníka ako fyzická osoba nepodnikateľ, teda ako spotrebiteľ. Odkazujú na Smernicu Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle ktorej článku 2 písm. b) spotrebiteľom je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu. Pojem spotrebiteľ v zmysle uvedenej smernice má objektívnu povahu a nezávisí od konkrétnych vedomostí, ktoré môže dotknutá osoba mať, alebo od informácií, ktoré táto osoba skutočne má k dispozícii. ESD judikoval, že aj advokát môže vystupovať v pozícii spotrebiteľa, ak nekoná v rámci svojho povolania, a aj keď je viac odborne spôsobilý vzhľadom na jeho postavenie. Spoludlžník nie je ručiteľ, kde ručiteľský záväzok je akcesorický a viazaný na hlavný záväzok, teda sa spravuje aj jeho právnym režimom. Spoludlžník je účastníkom hlavného záväzku, a teda aj vo vzťahu k nemu sa uplatňuje režim podľa jeho postavenia, vrátane poučení a práv z toho plynúcich. Z tohto hľadiska žalovaná 2/ vystupovala v úverovom vzťahu jednoznačne ako spotrebiteľ, a preto mala úverová zmluva obsahovať takú úpravu a také zmluvné podmienky ako pri klasickej spotrebiteľskej zmluve, čo sa nestalo. Je nepochybné, že zmluva obsahuje zmluvné úroky vo výške dosahujúcej civilnoprávnu úžeru, a preto je zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru, čo už vykonanými platbami žalovaný 1/ vykonal a naopak je žalovaným povinný uhradiť sumu uplatnenú vzájomnou žalobou. Zároveň je minimálne vo vzťahu k žalovanej 2/ pri uplatnení režimu premlčania podľa OZ dôvodne vznesená námietka premlčania, keďže žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Platby na úver vykonával len žalovaný 1/, pričom čiastočné plnenie nie je podľa úpravy v Občianskom zákonníku úkonom, ktorý znamená uznanie zvyšku dlhu (teda ani zo strany žalovanej 2/) ako v prípade ustanovenia § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, odhliadnuc od toho, že čiastočným plnením ani žalovaný 1/ neuznal zvyšok nároku, keďže sa opakovane od žalobcu domáhal vyšpecifikovania platieb a mal za to, že úver už preplatil. Žalovaní majú za to, že konajúci súd je povinný individuálne a podrobne preskúmať podmienky každej konkrétnej úverovej zmluvy, úverového vzťahu a neodvolávať sa len generálne na svoje iné rozhodnutia v obdobných veciach. Aj pokiaľ bude konajúci súd posudzovať úverový vzťah výlučne podľa ustanovení Obchodného zákonníka vo vzťahu k obom žalovaným, aj tak je úverová zmluva neplatná, lebo výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poptívneho obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

14. Žalovaní tiež poukázali na základný výpočtový vzorec pri jednoduchom úročení, pričom žalobca na rozdiel od žalovaných predkladá výpočtový vzorec pri tzv. zloženom úročení. Keďže z úverovej zmluvy, zo žiadneho jej ustanovenia nevyplýva ani výška úrokovej sadzby (túto žalobca neoznámil žalovanému I. ani na jeho opakované dopyty, ale až v podanej replike) a ani okolnosť, že úročenie úveru bude zložené, pričom požadovanie úrokov z úrokov je nedovolené, treba vychádzať z jednoduchého úročenia a úrokovej sadzby 50,76 % ročne. V takom prípade je úroková sadzba aj v rozpore s tvrdeniami žalobcu, ktorý poukazuje na RPMN (ktorá ale hodnota je vyššia ako úroková sadzba, keďže zahŕňa aj iné poplatky veriteľa) pre kreditné karty vo výške 21,57 % p. a., čo predstavuje najdrahšiu formu úveru a nezodpovedá výberu úrokovej sadzby podľa žalobcom citovaných ust. § 1 a § 1a) nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré používajú pojem „obdobný úver“. Tomu by z dôkazu predloženého žalobcom - Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2015 zodpovedala sadzba RPMN vo výške 12,79 % p. a. (dvojnásobok je potom 25,58 % p. a.) pre ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov. Aj v tomto prípade je dokonca aj úroková sadzba vypočítaná žalobcom v hodnote 31,94 % p. a. vyššia a teda ide o civilnoprávnu úžeru. Tu je však potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca zavádzajúcim spôsobom interpretuje právne normy a keď mu to vyhovuje, už argumentuje úpravou podľa OZ a na ochranu spotrebiteľa. Vykonávacím predpisom OBZ nie je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ale je ním nariadenie vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka a vyhláška č. 193/2020 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka o likvidácii, pričom tieto všeobecne záväzné právne predpisy a ani iné obchodnoprávne predpisy úpravu maximálnej výšky úrokovej sadzby neobsahujú. Preto v prípade úverového vzťahu spadajúceho do režimu OBZ je potrebné pri posudzovaní

maximálnej výšky úrokovej sadzby vychádzať z druhej vety cit. ust. § 502 ods. 1 OBZ, že dlžník je povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. V bode 10.1. zmluvy bola dojednaná zmluvná pokuta len v prípade omeškania dlžníka, teda nie žalovanej 2/ ako spoludlžníka. Žalovaní opakovane poukazujú, že dojednaná zmluvná pokuta je absolútne neprímeraná. Na základe uvedeného žiadali, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a vyhovel ich vzájomnej žalobe.

15. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa XX.XX.XXXX poprel tvrdenie žalovaných, že žalovaná 2/ má postavenie spotrebiteľa, keďže žalovaná 2/ je spoludlžníkom, ktorý pristúpil k záväzkom žalovaného 1/. Spoludlžník nie je spotrebiteľ, pretože jemu sa žiadne plnenie podľa úverovej zmluvy neposkytuje a súčasne jeho zodpovednosť (za zaplatenie) nevyplýva z postavenia dlžníka, ale zo zabezpečovacieho charakteru pristúpenia k záväzku. Osoba pristupujúca k obchodnoprávnemu záväzku nemusí byť ani podnikateľom a ani nemusí konať v rámci svojej podnikateľskej činnosti. V ďalšom žalobca uviedol, že nároku voči žalovanému 1/, ale aj voči žalovanému 2/ sa riadia obchodnoprávnou úpravou premlčania, preto uplatnený nárok premlčaný nie je. Žalobca sa opätovne (ako už aj vo svojom skoršom vyjadrení) vyjadril, že dojednaná výška zmluvnej pokuty je primeraná povahe úveru a poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

16. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) vo veci nariadil pojednávanie na deň XX.XX.XXXX, ktorého sa zúčastnili žalovaní 1/ a 2/ a ich právny zástupca. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX. Na pojednávaní bolo zo spisu zistené, že dňa XX.XX.XXXX došlo súdu podanie žalobcu vo veci samej, ktoré nebolo doručené žalovanej strane z dôvodu neprítomnosti zákonného sudcu na pracovisku dňa XX.XX.XXXX. Súd krátkou cestou doručil toto podanie právnomu zástupcovi žalovaných, ktorý uviedol, že sa chce podrobne oboznámiť s týmto vyjadrením, ktoré mu bolo doručené na pojednávaní, preto požiadal o odročenie pojednávania.

17. Súd vo veci nariadil ďalšie pojednávanie na deň XX.XX.XXXX, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalovaných 1/ a 2/. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' podaním doručeným súdu dňa XX.XX.XXXX a súhlasil, aby súd vo veci konal v jeho neprítomnosti.

18. Súd oboznámil so žalobou a jej prílohami, najmä žiadosťou o úver zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvou o úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Splátkovým kalendárom k Zmluve o úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, platbami ku dňu XX.XX.XXXX, Oznámením o okamžitej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX, Pokusom o zmier zo dňa XX.XX.XXXX, ako aj s písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesom právneho zástupcu žalovaných 1/ a 2/ a zistil tento skutkový stav:

19. Žalobca je právnickou osobou - obchodnou spoločnosťou zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, ktorého predmetom činnosti je okrem iného poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov.

20. Žalovaný 1/ je právnickou osobou - obchodnou spoločnosťou zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov s predmetom činnosti maloobchod, veľkoobchod, sprostredkovanie obchodu, faktoring a forfaiting, prenájom nehnuteľností, hnutel'ných vecí, reklamné a marketingové služby, prieskum trhu, administratívne služby, vedenie účtovníctva, finančný leasing, organizovanie kultúrnych a iných spoločenských podujatí, prípravné práce k realizácii stavieb, uskutočňovanie stavieb a ich zmien, dokončovacie stavebné práce, sprostredkovanie doplnkového dôchodkového poistenia a ďalšie.

21. Žalovaná 2/ je jediným spoločníkom a konateľom žalovaného 1/.

22. Na základe žiadosti žalovaného 1/ zo dňa XX.XX.XXXX uzavrel žalobca so žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o úvere č. XXXXXX-XXXXX (ďalej len „zmluva“ alebo „zmluva o úvere“). Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca ako veriteľ dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti úver v dohodnutej výške 2 000,- eur. Predmetný úver vrátane úrokov sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných 48 mesačných splátkach vo výške 126,27 eur splatných podľa splátkového kalendára, ktorý tvoril prílohu č. 1 zmluvy. Za poskytnutie úveru sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavovala 84,60 eur mesačne a mala byť uhrádzaná spolu so splátkou úveru ku dňu jej splatnosti podľa splátkového kalendára. Žalovaná 2/ na základe tejto zmluvy za účelom

zabezpečenia úveru pristúpila v súlade s ust. § 533 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ako spoludlžník k peňažnému záväzku dlžníka spočívajúcemu v úhrade úveru, príslušenstva úveru, prípadne uplatňovaných zmluvných pokút a ďalších prípadných peňažných záväzkov, ktoré vyplývajú/vzniknú z tejto zmluvy a jej prípadných dodatkov.

23. Dlžník bol podľa splátkového kalendára povinný splatiť poskytnutý úver v 48 mesačných splátkach vo výške 126,27 eur počnúc prvou splátkou dňa XX.XX.XXXX a končiac poslednou splátkou dňa XX.XX.XXXX, teda vždy k 29. (resp. 28. v prípade mesiaca február) dňu v mesiaci. Za poskytnutie úveru sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu vo výške 84,60 eur mesačne, ktorá bola zahrnutá v mesačnej splátke.

24. Podľa článku 10. bod 10.1 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky, je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 0,1% denne z dlžnej sumy a za každý deň omeškania.

25. Podľa bodu 10.2 zmluvy, ak sa stanú podľa odseku 10.4 písm. b) tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,1% denne z dlžnej sumy a za každý deň omeškania.

26. Podľa bodu 10.3 zmluvy, ak sankcie za omeškanie podľa odseku 10.1. a odseku 10.2. tejto zmluvy dosiahnu sumu rovnajúcu sa sume všetkých splátok podľa splátkového kalendára platného v deň uzavretia tejto zmluvy, od nasledujúceho dňa je dlžník povinný platiť veriteľovi úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z..

27. Podľa bodu 10.4 v prípade, že dlžník neuhradí ktorúkoľvek splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára do 75 kalendárnych dní od dňa jej splatnosti a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto zmluvy a/alebo v prípade, že poruší niektoré ustanovenie tejto zmluvy, najmä ustanovenie odseku 15.1 tejto zmluvy (okrem 15.1. písm. a) a/alebo v prípade, že ktorékoľvek z prehlásení dlžníka uvedené v tejto zmluve či v žiadosti o poskytnutie úveru je alebo sa stane nepravdivé: a) je veriteľ oprávnený odstúpiť od zmluvy, b) je veriteľ oprávnený požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa podľa zmluvy majú stať splatnými v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení podľa tohto ustanovenia, c) je veriteľ oprávnený jednostranne okamžite vypovedať túto zmluvu na základe písomného oznámenia doručeného dlžníkovi. Okamžitou výpoveďou sa zmluvný vzťah končí ku dňu doručenia písomného oznámenia dlžníkovi.

28. Žalovaní porušili podmienky zmluvy splácať poskytnutý úver riadne a včas, a preto žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalovanému 1/, že z dôvodu, že žalovaný 1/ je k tomuto dňu v omeškaní s úhradou splátok č. 13, 14, 15, dňom XX.XX.XXXX sa stávajú splatnými všetky splátky a záväzky zo zmluvy.

29. Listom zo dňa XX.XX.XXXX - Pokus o zmier pred začatím súdneho konania - vyzval žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne, žalovaných na zaplatenie sumy 4 676,49 eur vrátane trov právneho zastúpenia vo výške 120,16 eur. Žalovaní svoj záväzok voči žalobcovi uhradili len čiastočne, preto zaplatenie neuhradenej istiny úveru s príslušenstvom, t. j. zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania je predmetom tohto konania.

30. Na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ ospravedlnil neúčast' konateľky žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Zároveň uviedol, že zástupcovi žalobcu sa nepodarilo vysporiadať s argumentmi žalovaných v podanom odpore ako aj v duplike zo dňa XX.XX.XXXX, kde podrobne reagovali na repliku žalobcu. Pokiaľ žalobca poukazuje na zabezpečovací charakter spoludlžníctva žalovaní majú za to, že to nič nemení v postavení žalovanej 2/ ako fyzickej osoby nepodnikateľa, a teda mali sa aj v tomto prípade vo vzťahu k nej aplikovať predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a vzťahuje sa na ňu režim Občianskeho zákonníka. Žalobca nepredložil doklad o doručení listu - pokusu o zmier zo dňa XX.XX.XXXX, pričom v tomto liste žalobca odkazuje na ustanovenia Občianskeho zákonníka. Rozhodnutia, na ktoré poukazuje právny zástupca žalobcu sú nepoužiteľné, pretože sa týkajú zmenkových konaní, pričom v tomto prípade nejde o zmenkové ručenie, ale o spoludlžnícky vzťah. Právny zástupca žalovaných ďalej na pojednávaní uviedol tie isté skutočnosti, ako uvádzal v podanom odpore a vo vyjadrení žalovaných 1/ a 2/ zo dňa XX.XX.XXXX.

31. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 500 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevyhoví. Podľa odseku 2, ak zmluva neurčuje alebo osobitný zákon neustanovuje inú výpovednú lehotu, môže poskytnutie úveru vypovedať dlžník s okamžitou účinnosťou a veriteľ ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená dlžníkovi.

Podľa § 501 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu. Podľa odseku 2, ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Podľa odseku 2, pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa odseku 2 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Podľa odseku 3 dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti. Podľa odseku 2, platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. Podľa odseku 3, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Podľa odseku 4, účinky uznania záväzku spôsobom uvedeným v odseku 1 nastávajú aj v prípade, keď jemu zodpovedajúce právo bolo v čase uznania už premlčané.

Podľa § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Podľa odseku 2, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 533 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník“), kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 52 ods. 1 zákona Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 1 ods.1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku. Podľa ods. 2, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

32. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil, že návrh žalobcu je dôvodný. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom, žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom č. 1 bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXX - XXXXX podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti v dohodnutej výške 2 000,- eur. Preskúmaním zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že táto bola

uzatvorená platne. Dlžník sa zaviazal vrátiť v pravidelných 48 mesačných splátkach vo výške 126,27 eur (spolu mal uhradiť 6 060,96 eur), pričom súčasťou splátky bola aj dohodnutá odmena, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru vo výške 84,60 eur. Podľa splátkového kalendára, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, dlžník mal zaplatiť na predmetný úver prvú splátku dňa XX.XX.XXXX a každú ďalšiu vždy k 29. dňu nasledujúceho mesiaca (resp. k 28. dňu v prípade mesiaca február), poslednú splátku XX.XX.XXXX. Z prehľadu platieb, ktorý predložil žalobca vyplýva, že úver bol vyčerpaný, ale finančné prostriedky neboli zo strany žalovaných uhradené v súlade s dohodnutým spôsobom uhrádzania. Oznámením o okamžitej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou záväzkov - splátky č. 13, 14, 15, a preto v dôsledku porušenia zmluvných povinností sa dňom XX.XX.XXXX stávajú splatné všetky splátky a záväzky zo zmluvy. Žalovaný neuhradil dlžné splátky ani v stanovenom čase, preto žalobca pristúpil ku dňu XX.XX.XXXX k ich zosplatneniu. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 10. ods. 10.4 zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky podľa aktuálneho splátkového kalendára o viac ako 75 kalendárnych dní, má veriteľ(žalobca) právo požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré by sa mali stať splatnými aj v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení o uplatnení uvedeného práva. Dlžník bol zo strany žalobcu písomne vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy, avšak pohľadávku žalobcu v celom rozsahu neuhradil, uhradil len sumu 4 031,67 eur, preto zvyšná suma 2 029,29 eur je predmetom tohto konania.

33. Zmluva o úvere predstavuje absolútny obchod v zmysle ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého sa ustanovenia tretej časti Obchodného zákonníka upravujúce obchodné záväzkové vzťahy (vrátanie zabezpečenia záväzkov) bez ohľadu na povahu zmluvných strán.

34. Žalovaný v priebehu konania namietal, že je v pozícii spotrebiteľa a súd má v tomto kontexte žalobu aj posudzovať. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

35. V danej právnej veci je nesporné, že žalobca (podnikateľský subjekt) poskytol úver úverovému dlžníkovi ako podnikateľskému subjektu na účely podnikania. Preto podľa názoru súdu je jednoznačné, že úverovou zmluvou bol medzi žalobcom a žalovaným 1/ ako úverovým dlžníkom založený obchodný záväzkový vzťah, na ktorý sa v prípade komplexnosti právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku aplikujú výlučne ustanovenia tretej časti Obchodného zákonníka. V takom prípade neprichádza do úvahy aplikácia Občianskeho zákonníka.

36. Žalovaná 2/ ako pristupujúci dlžník sa v rámci kumulatívnej intercesie (počet dlžníkov sa kumuluje) stal dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja sú voči veriteľovi zaviazaní spoločne a nerozdielne. Tento účinok vzniká na základe dohody, resp. zmluvy medzi veriteľom a pristupujúcim dlžníkom. Zmluva o pristúpení k záväzku je uzatváraná bez účasti dlžníka a jej účinnosť nie je podmienená dlžníkovým súhlasom. Môže riadne vzniknúť aj bez jeho vedomia a proti jeho vôli. Pristupujúci dlžník je zaviazaný iba v rozsahu subjektívnej povinnosti, ktorá zodpovedá dlhu, ku ktorému pristúpil. Zmluva o pristúpení k záväzku musí byť uzavretá písomne. Pristupujúci dlžník je zaviazaný priamo v rovnakom rozsahu, ako pôvodný dlžník. Medzi pôvodným a pristupujúcim dlžníkom ide o spoločný záväzok, ktorý má charakter solidárneho dlhu. Veriteľ môže teda požadovať celé plnenie alebo jeho časť od ktoréhokoľvek zo spoludlžníkov, prípadne od všetkých súčasne. V rozsahu plnenia niektorého z dlžníkov, zaniká povinnosť ostatných spoludlžníkov plniť v prospech veriteľa.

37. Právny vzťah založený ručením ako akcesorický vzťah k hlavnému záväzku (k záväzku z úverovej zmluvy) sa spravuje rovnakým právnym režimom, akým sa spravuje hlavný (zabezpečovaný záväzok). Ak zabezpečovaný záväzok je záväzkom, na ktorý sa aplikujú ustanovenia tretej časti Obchodného

zákonníka, rovnakým právnym režimom sa spravuje aj ručiteľský (akcesorický) záväzok. Ako vyplýva aj z vyššie uvedeného, je vylúčené „štiepenie“ právnych režimov v takom zmysle, aby sa hlavný záväzok spravoval ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka a ručiteľský záväzok ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Súd je toho názoru, že je nedôvodné tvrdenie žalovanej 2/, žeby v súčasnosti bol považovaný za spotrebiteľa, keďže takéto postavenie by mohol mať ako ručiteľ len v prípade, že by samotná úverová zmluva bola spotrebiteľskou zmluvou (t. j. v situácii, kedy by dlžník bol spotrebiteľom), čo však v rozhodovanej veci nenastalo. Súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Ob0/5/2020 zo dňa 29.04.2020.

38. Predmetný zmluvný vzťah súd posúdil v zmysle § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka ako obchodno-záväzkový vzťah, a to vo vzťahu k žalovanej 2/ aj s aplikáciou ustanovenia § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka. Na posúdenie predmetného vzťahu ako obchodno-záväzkového medzi žalobcom a žalovaným 1/ je splnená podmienka ustanovenia § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, že ide o vzťah medzi podnikateľmi, právnickými osobami, teda podnikateľmi v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka. Podľa článku 1 bod 1.1. zmluvy, predmetom zmluvy je poskytnutie úveru na účely výkonu podnikateľskej činnosti dlžníka. Žalovaný 1/ je aj žiadateľom o úver podľa žiadosti o úver zo dňa XX.XX.XXXX. Výpisom z obchodného registra žalovaného 1/ bolo preukázané, že za žalovaného 1/ ako dlžníka konala konateľka W.. C. G., ktorá súčasne podpísala zmluvu ako fyzická osoba - spoludlžník č. 1, čo súd vyhodnotil v zmysle § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého sa režimom Obchodného zákonníka spravujú aj zabezpečovacie záväzky.

39. Na to, aby bol právny vzťah spotrebiteľský nepostačuje, že jeho účastníkom je dlžník fyzická osoba. Právnu ochranu ako spotrebiteľ nepožíva nevyhnutne každá fyzická osoba. Je potrebné zvýrazniť prepojenie žalovanej 2/ so žalovaným 1/ ako dlžníkom z predmetnej zmluvy, keď žalovaná 2/ participovala v tejto obchodnej spoločnosti ako konateľ a zároveň spoločník. Vzhľadom k takémuto prepojeniu žalovaných 1/ a 2/, kde išlo o funkčný vzťah, tak potom ani žalovaná 2/ nemôže byť nositeľom ochrany práv, ktoré patria spotrebiteľom, ak žalovaná 2/ ako konateľ a spoločník žalovaného 1/ v danom zmluvnom vzťahu so žalobcom konala s cieľom, ktorý súvisel s obchodom, podnikaním žalovaného 1/ (obdobný záver konštatoval aj Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí č. k. 13Cob/66/2021 zo dňa 27.10.2021). S prihliadnutím na vyššie uvedené žalovanú 2/ nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa.

40. V ďalšom bola žalovanými vznesená námietka premlčania, keďže žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

41. Ako už súd konštatoval vyššie, v prejednávanej veci ide výlučne o obchodno-záväzkový vzťah, a to nie len vo vzťahu k žalovanému 1/, ale aj pokiaľ ide o žalovanú 2/. Z uvedeného dôvodu sa použijú len ustanovenia Obchodného zákonníka upravujúce premlčanie. V zmysle ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia doba 4 roky.

42. Z predloženého prehľadu platieb mal súd za preukázané, že dlžník plnil svoj záväzok aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa XX.XX.XXXX (túto skutočnosť nerozporovali ani žalovaní). Dlžník po tomto dátume vykonal spolu 31 úhrad, pričom poslednú úhradu dlžník vykonal dňa XX.XX.XXXX vo výške 50,- eur.

43. Uznanie záväzku (dlhu) je upravené v § 323 Obchodného zákonníka, pričom podľa ods. 1 je uznanie záväzku jednostranný právny úkon urobený dlžníkom a adresovaný veriteľovi a tento úkon si vyžaduje písomnú formu. Uznanie záväzku má za následok dva základné dôsledky, a to predovšetkým vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky o tom, že záväzok v čase uznania a v uznanom rozsahu trvá a druhým dôsledkom je, že od okamihu uznania záväzku začne plynúť nová 4-ročná premlčacia lehota. Podľa § 323 ods. 2 Obchodného zákonníka sa za uznanie nepremilčaného záväzku považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka. Z ustanovenia § 407 ods. 4 Obchodného zákonníka vyplýva, že premlčanú pohľadávku možno uznať len písomnou formou, avšak nepremilčané záväzky možno uznať aj konkludentne s poukazom na ustanovenie § 407 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník taxatívne vymedzuje právne úkony z ktorých nastávajú účinky uznania záväzku a týmito právnymi úkonmi sú platenie úrokov alebo čiastočné plnenie záväzku. S poukazom na ustanovenie § 323 ods. 2 ako aj § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka a samotné konanie dlžníka mal súd za to, že zo strany dlžníka čiastočným plnením jeho záväzku došlo k uznaniu zvyšku dlhu.

Súd však poukazuje na skutočnosť, že aj keby nedošlo k uznaniu zvyšku dlhu čiastočným plnením záväzku zo strany dlžníka, žaloba aj tak bola podaná v 4-ročnej premlčacej lehote (v zmysle Obchodného zákonníka), a teda námietka premlčania by aj tak nebola dôvodná.

44. Žalovaní 1/ a 2/ tiež namietali, že dojednaný zmluvný úrok, ako aj zmluvná pokuta sú neprimerane vysoké.

45. Súd mal za preukázané, že zmluvne strany si pre prípad omeškania dlžníka s plnením jeho záväzku dohodli zmluvnú pokutu, a to vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania (článok 10 bod 10.1. zmluvy o úvere). Zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom, ktorý je možné dohodnúť pre prípad nesplnenia povinností, a to popri sankciách majetkovej povahy, ktoré vyplývajú priamo zo zákona, medzi ktoré patrí aj úrok z omeškania. Aj Najvyšší súd SR vo svojom uznesení č. k. 3Obdo/11/2019 zo dňa 17.07.2019 konštatoval, že: „Za neprimerane vysokú nebola vyhodnotená zmluvná pokuta vo výške 1 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania (2Cdo, 2Obdo/39/2010), resp. zmluvná pokuta vo výške 0,67 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (33Odo/61/2005) a ani zmluvná pokuta vo výške 0,23 % denne (33Odo/1779/2006). Záver o neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty bol vyslovený v prípadoch, keď zmluvná pokuta bola vo výške 100.000,- Sk k hodnote zabezpečovanej povinnosti 3.000,- Sk (3Cdo/130/2006), resp. zmluvná pokuta vo výške 13 % denne z dlžnej sumy (1ObdoV/93/2004).“

46. Na základe uvedeného preto súd nepovažoval dohodnutú výšku zmluvnej pokuty za neprimerane vysokú, a to s poukazom aj na tú skutočnosť, že jej výška je závislá od toho, ako dlho sú žalovaní v omeškani a od výšky dlžnej sumy. V danom prípade je preto výška uplatnenej zmluvnej pokuty výsledkom omeškania s plnením záväzku, a nie výsledkom neprimeranej „dennej sadzby“.

47. Pokiaľ ide o platenie úrokov za poskytnutie úveru, v obchodnoprávných vzťahoch má prednosť dohoda zmluvných strán, teda dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky za poskytnutie úveru v dojednanej výške. Pri dojednávaní úrokovej sadzby sa teda zmluvným stranám v obchodnoprávných vzťahoch poskytuje voľnosť. V čl. 3 bod 3.1. zmluvy o úvere je výslovne dojednané, že zmluvná odmena predstavuje 84,60 eur mesačne a uhrádza sa spolu so splátkou úveru ku dňu jej splatnosti podľa splátkového kalendára. Tým, že žalovaní 1/ a 2/ so žalobcom zmluvu uzavreli, súhlasili aj s dojednanou výškou odmeny za poskytnutie úveru.

48. K poslednej námietke žalovaných, že žalobca v priebehu konania nepredložil súdu doklad o doručení pokusu o zmier ako aj listu zo dňa XX.XX.XXXX žalovaným súd uvádza, že v zmysle článku 17 bod 17.2. zmluvy o úvere, zmluvné strany berú na vedomie, že akékoľvek oznámenia im budú doručované osobne, telefaxom alebo budú zasielané formou obyčajnej alebo doporučenej zásielky na ich poslednú známu adresu. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mohol žalovaným zaslať uvedené zásielky aj ako obyčajné zásielky, a v takom prípade nemôže mať k dispozícii doklad o ich doručení žalovaným.

49. Súd mal po takto vykonanom dokazovaní za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému 1/ predmetný úver na jeho podnikateľskú činnosť a žalovaná 2/ ako pristupujúci dlžník sa stala dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi, a že žalovaní poskytnuté finančné prostriedky nesplácali riadne a včas. Všetky svoje skutkové tvrdenia žalobca dostatočne preukázal listinnými dôkazmi. Súd preto dospel k záveru, že žalovaní 1/ a 2/ nedodržali podmienky zmluvy o úvere, a preto ich spoločne a nerozdielne zaviazal k úhrade dlžnej sumy 2 029,29 eur.

50. V článku 10. zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli na zmluvnej pokute pre prípad omeškania s úhradou splátky v lehote splatnosti, a to vo výške 0,1% denne, a to až do času, keď dosiahne sumu všetkých splátok s tým, že následne patrí veriteľovi úrok z omeškania podľa nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, a preto súd priznal žalobcovi uplatnený nárok v časti zmluvnej pokuty i v časti úroku z omeškania.

51. Celý záväzok súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne, pretože medzi nimi je vzťah solidarity s tým, že plnením jedného zo žalovaných povinnosť druhého žalovaného v rozsahu poskytnutého plnenia zaniká.

52. Podľa ustanovenia § 147 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), Žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou. Podľa ods. 2,

vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. Podľa ods. 3, na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe. Podľa ods. 4, vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

53. Žalovaný 1/ si v podanom odpore, ktorý bol súdu doručený dňa XX.XX.XXXX vzájomnou žalobou uplatnil voči žalobcovi nárok na vrátenie sumy 2 031,67 eur s príslušenstvom titulom vrátenia bezdôvodného obohatenia, keďže žalovaná žalobcovi doposiaľ titulom splátok úveru uhradila spolu sumu 4 031,67 eur, pričom žalobca mal nárok z neplatnej zmluvy len vo výške 2 000,- eur, teda rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie.

54. Ako už súd vyššie konštatoval, v prejednávanej veci ide o obchodno-závazkový vzťah, a to nie len vo vzťahu k žalovanému 1/, ale aj pokiaľ ide o žalovanú 2/. Keďže žalovaná 2/ sa nepovažuje za spotrebiteľa, uzatvorená zmluva o úvere je platná (ako už súd uviedol vyššie, dojednaný úrok/odmena za poskytnutie úveru nie je neprimeraná, keďže ide o obchodno-závazkový vzťah, nie o vzťah spotrebiteľský, a teda nespôsobuje neplatnosť uzatvorenej zmluvy), preto v danom prípade nedošlo ani k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaní síce žalobcovi uhradili sumu 4 031,67 eur, avšak v zmysle uzatvorenej zmluvy o úvere mali žalobcovi uhradiť sumu 6 060,96 eur. Preto súd vzájomnú žalobu žalovaného 1/ o zaplatenie sumy 2 031,67 eur zamietol.

55. Podľa § 225 ods. 1 CSP, súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa odseku 2, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. V prejednávanej veci bol žalobca v konaní úspešný v celom rozsahu, preto súd priznal žalobcovi proti žalovaným 1/ a 2/, ktorí sú zviazaní spoločne a nerozdielne, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% .

57. Keďže žalobca bol úspešný aj v konaní o vzájomnej žalobe, nakoľko túto súd v celom rozsahu zamietol, súd mu zároveň priznal vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/, ktorí sú zviazaní spoločne a nerozdielne, nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %. Keďže z výpisu žalovaného 1/ z Obchodného registra vyplýva, že žalovaná 2/ je jedinou konateľkou a spoločníčkou žalovaného 1/, teda ide o jednu osobu, je namieste, aby ich súd zviazal spoločne a nerozdielne na úhradu trov konania o vzájomnej žalobe.

58. O výške náhrady trov konania ako aj trov konania o vzájomnej žalobe rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.